

жѣтнѣхъ любовь, той не може да не чувствува тяжкѣ скръбѣ глѣдающѣ че ся находятъ такво множество хора пренебрегающѣ съвѣта на Господа Бога за тѣхъ и нарушавагъ свѣты-тѣ Му заповѣди. Спорѣдъ това Свѣты-тѣ Божїи человекѣци, до когато ся находили въ тоя животъ, проливали горкы слезы глѣдающѣ престѣпленїя-та на развратны-тѣ хора и погыбель-тѣ, устрашающѣ души-тѣ искупенны съ Божественнѣхъ-тѣ кръвь. И тая любовь побужда всичкы насѣ по-силно да съдѣйствуваме за умножаванїе-то славѣ-тѣ Божїи. *Да святится имя Его и да прїидетъ Царствїе Его* (Мат. 6. 9, 10).

§ 166. Грѣхове-тѣ противъ любовь-тѣ къмъ Бога.

Всичкы грѣхове смъртни направо и сщественно сѣ противоположни на любовь-тѣ къмъ Бога, кой-то они истребватъ отъ сърдце-то ни, и правятъ ны врагове Богу, така — и на почитанїе-то къмъ Бога; зачто-то творящи-тѣ грѣхъ предпочитатъ твари-тѣ отъ Творца, и служатъ повече на твари-тѣ, нежели на Творца. Ще кажемъ тука само нѣкоя грѣхове направо противоположни на тѣя обязанности.

§ 167. а) Богохульство-то.

Богохульство е думата или израженїе-то, что оскръблява Бога. То може да стане не само съ думы, нѣ и съ други равносилны знакове, напр. на писмо, на картинѣ, съ неприличны глѣдвиженїя, чрѣзъ кои-то ся изявлява ненависть противъ Бога, противъ Свѣтцы-тѣ Му, противъ священны тѣ вѣщи, или други твари, разежждаемы като дѣло на рѣкы-тѣ Божїи. Хуленїе-то противъ Свѣтцы-тѣ е оскръбленїе на Бога, виновникъ-тѣ на святость-тѣ имѣ. Зачто-то кога-то Богъ ся прославлява и почита въ Свои-тѣ Свѣтцы, то и съ хуленїе-то противъ Свѣтцы тѣ наноси Му ся оскръбленїе.

Богохульство-то става направо и не направо. Направо Богохульство-то, когато ся наноси оскръбленїе Богу съ намѣренїе и непосредственно, е най-тѣжакъ грѣхъ: *нарицаий* (хулящїй) *имя Господне смертїю да умретъ* (Лев. 24. 16). То показва въ человекѣ велико-то нечестїе. Зачто-то кое може така да свидѣтельствува за отечтвїе-то въ человекѣ всякѣхъ религїи, освѣнъ не таково-то ли непосредственно оскръбленїе Самаго Бога?! И гражданскы-тѣ закони ся въоружаватъ силно противъ таково чудовищно престѣпление. Какво зло не ся очаква за държавѣ-тѣ отъ таквы хора, кои-то не ся боѣтъ да оскръбляватъ самаго Бога?

Примч. Не е чудно че и сами-тѣ благочестиви души испытватъ нонѣкогаш хульны помышленїя. Нѣ тѣхъ не трѣбъ да осеждамы: зачто-то, они претърпѣватъ таквы помышленїя противъ свои-тѣ волїи, или по сатанинско дѣйствїе, или нѣкога по собетвенно намѣренїе Божїе. И они не трѣбъ да обрѣщатъ на тѣхъ вниманїе-то си. Превъходно наставленїе относительно за неволны-тѣ хульны помышленїя ся находи у Св. Димит. Рост.

Кога-то Богохульство-то, произнесено само съ уста, показва велико-то нечестїе въ человекѣ; нѣ колко по-гольмо е то, когато худа противъ Бога и Исуса Христа бѣде написана, или нанечатана, или изобразена чрѣзъ искусно художество на платно, на дърво, на камикъ и д. п., и премине презъ много поколенїя? Не само самитѣ винов-